

Uzasadnienie

Zganie z art. 37 ust. 8. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wójt, burmistrz albo prezydent miasta przedstawia okresowo – odpowiednio do potrzeb, lecz co najmniej raz w roku – na sesji rady gminy informację o zgłoszonych żądaniach, o których mowa w art. 36 ust. 1-3 i ust. 5 i wydanych decyzjach, o których mowa w ust. 6 i 7.

Żądania, o których mowa w art. 36 ust. 1-3 i ust. 5 w/w ustawy dotyczą żądania od gminy :

- odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę lub
- wykupu nieruchomości lub jej części

w przypadku gdy w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą, korzystanie z tejże nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone. Ustawodawca dopuszcza zaspokojenie powyższych żądań na drodze zaoferowania właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu nieruchomości zamiennej.

W przypadku stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w sprawie planu miejscowego, w części lub w całości, odszkodowanie za poniesioną rzeczywistą szkodę podlega zwrotowi na rzecz gminy.

Art. 36 ust. 4 ustawy mówi, że jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą wartość nieruchomości wzrosła, a właściciel lub użytkownik wieczysty zbywa tę nieruchomość, wójt, burmistrz albo prezydent miasta pobiera jednorazową opłatę ustaloną w tym planie, określoną w stosunku procentowym do wzrostu wartości nieruchomości. Opłata ta jest dochodem własnym gminy. Wysokość opłaty nie może być wyższa niż 30% wzrostu wartości nieruchomości.

Wójt, burmistrz albo prezydent miasta ustala w/w opłatę w drodze decyzji, bezzwłocznie po otrzymaniu wypisu z aktu notarialnego.

Właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości, której wartość wzrosła w związku z uchwaleniem lub zmianą planu miejscowego, przed jej zbyciem może żądać od wójta, burmistrza albo prezydenta miasta ustalenia wysokości tej opłaty w drodze decyzji.